

מסכת מכשירין

פרק ד

א. השו^תה לשთות, ה^מים העולים בפיו ובשפמו, בכי יפן. בחתמו ובראשו ובזקנו, אין בכי יפן. המ מלא בחבית, ה^מים העולים אחריה, ובଘבל שהוא מכון על צוארה, ובଘבל שהוא לארפה, הרי זה בכי יפן. כמה הוא ארכאה. רבי שמעון בן אלעזר אומר, טפח. נתנה פחת האצוף, אין בכי יפן:

ב. מי שירדו עליו גשםים, אפילו אב הטמאה, אין בכי יפן. ואם נער, בכי יפן. עמד פחת האצוף להקר או לדוח, בטמא, טמאין. ובטהור, בכי יפן:

ג. הכהה קערה על הכתל בשbill שתו^ת, הרי זה בכי יפן. אם בשbill שלא ילקה הכתל, אין בכי יפן:

ד. חבית שירד הקוף לתוכה, בית שמאי אומרים, ישבר. בית היל אומרים, יערכה. ומזהו מושיט את ידו ונוטל פרות מתוכה, והם טהורין:

ה. עירבה שירד הידר לתוכה, הנפזין והצפין אין בכי יפן. נטלה לשפה, בית שמאי אומרים, בכי יפן. בית הלל אומרים, אין בכי יפן. הניחה שירד הידר לתוכה, הנפזין והצפין, בית שמאי אומרים, בכי יפן. בית הלל אומרים, אין בכי יפן. נטלה לשפה, אלו ואלו מודים שהו בכי יפן. המטיב את הכלים והמכבס את כסותו במערה, הפים העולים ביזיו, בכי יפן. ברגליו, אין בכי יפן. רבינו אלעזר אומר, אם אי אפשר לו שירד אלא אם כן גטבפו רגליו, אף העולין ברגליו בכי יפן:

ו. קפה שהוא מלאה תרמוסין ונתונה לתוכה מקווה, מושיט ידו ונוטל תרמוסין מתוכה, והם טהורין. העלם מן הפים, הנוגעים בקפה, טמאים, ושאר כל התרמוסים, טהורין. אזנו שבמערה, נזה מדיחתו והוא טהור. העלהו כל שהוא מן הפים, טמא:

ז. פירות שנפלו לתוכה אמרת הפים, פשוט מי שהיה ידיו טמאות וגטלו, ידיו טהורות והפירות טהורין. ואם חשב שאין ידו, ידיו טהורות והפירות בכי יפן:

ח. קדרה שהוא מלאה מים ונתונה לתוכה המקווה ופשוט אב הטעמה את ידו לתוכה, טמאה. מגע טמאות, טהורה. ושאר כל הטעמים, טמאין, שאין הפים מטהרים את שאר הטעמים:

ט. **המ מלא בקילון**, עד שלשה ימים, טמאין. רבי עקיבא אומר,
אם נגבו, מיד טהורים. ואם לא נגבו, אפילו עד שלשים יום,
טמאים:

י. עצים שנפלו עליהם משקין וירדו עליהם גשם, אם רבו,
טההורים. הוציאם שירדו עליהם גשם, אף על פי שאין רבו, טמאים.
בלע משקם טמאים, אף על פי שהוציאם שירדו עליהם גשם,
טההורין. ולא יסיקם אלא בידיהם טהורות בלבד. רבי שמעון אומר,
אם קי לחיון והסיקו, רבו המשקן כיוצאינו מקו על המשקן
שבעלז, טהורים: